

VRTEC

LIST S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MЛАДИНО S PRILOGO ANGELČER.

Leto 50. Ljubljana, avgusta-septembra 1920. Štev. 8, 9.

Dr Jos. Lovrenčič:

Otrok v vlaku.

Jesensko jutro rano
gorenjski vlak tak... tak
hiti, vrši v Ljubljano.

V vlaku naša Vida
z mamico sedi,
gleda modro skozi okno
pa spregovori:

„Čudno! Mi v Ljubljano,
mamica, gremo,
a drevesa zunaj — vidiš? —
kam hité takó?

Ali mar v Podnárt,
ali na Otoče?
ali še bolj daleč
tak hité mogoče?“

Mamica v zadregi:
 „Res ne vem, A zdi se,
 da mordà na Brezje
 jim tako mudi se?“

Pa pomisli Vida:
 „Ali grédo k maši?“ — —
 „Dà, k Mariji Pomočnici,
 njihovi in naši!“

V maju, veš, jih je z zelenjem
 s cvetjem okrasila.
 Za Veliki, Mali šmaren,
 pa jih s sadjem obložila.

Zdaj gredó zahvalit
 Mamki božji se lepo
 in jo prosit, naj varuje
 vedno s svojo jih rokó!“

„Ah, jaz tudi bi na Brezje!“
 Vida je sklenila,
 gledala, kakó bežé drevesa
 in se veselila ...

Ko jesensko jutro
 solnčni žarek je pozdravil,
 z mamico in Vido
 vlak se je v Ljubljani ustavil.